

31978L1035

L 366/34

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

28.12.1978

DYREKTYWA RADY
z dnia 19 grudnia 1978 r.
w sprawie zwolnienia od podatku przy przywozie z państw trzecich małych partii towarów
o charakterze niehandlowym

(78/1035/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 99,

uwzględniając wniosek Komisji (1),

uwzględniając opinię Zgromadzenia (2),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (3),

a także mając na uwadze, co następuje:

w dyrektywie Rady 74/651/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zwolnień podatkowych przy przywozie towarów przesyłanych w małych ilościach w celach niehandlowych we Wspólnocie (4), zmienionej dyrektywą 78/1034/EWG (5), określono w jakich granicach i na jakich warunkach te partie towarów mogą zostać zwolnione od podatku od wartości dodanej i od innych podatków konsumpcyjnych;

należy ustalić przepisy wspólnotowe również dla zwolnień od podatków obrotowych i podatków akcyzowych przy przywozie towarów przesyłanych z państw trzecich w małych partiach o podobnym charakterze;

ze względów praktycznych muszą obowiązywać dla takich zwolnień od podatków jak najbardziej zbliżone ograniczenia do tych, które zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3060/78 (6) są przewidziane dla zwolnień od opłat celnych;

poza tym wydaje się konieczne wyznaczenie specjalnych ograniczeń dla określonych produktów, które w Państwach Członkowskich obecnie podlegają wysokiemu opodatkowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Przywóz towarów w małych partiach o charakterze niehandlowym, które są wysyłane od osoby prywatnej z państwa

(1) Dz.U. C 18 z 25.1.1975, str. 6;

Dz.U. C 213 z 7.9.1978, str. 11.

(2) Dz.U. C 261 z 6.11.1978, str. 46.

(3) Opinia wydana dnia 19 października 1978 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

(4) Dz.U. L 354 z 30.12.1974, str. 57.

(5) Dz.U. L 366 z 28.12.1978, str. 33.

(6) Dz.U. L 366 z 28.12.1978, str. 1

trzeciego do innej osoby prywatnej w Państwie Członkowskim, jest zwolniony przy przywozie z podatku obrotowego oraz podatku akcyzowego.

2. Dla celów ust. 1, „małe partie o charakterze niehandlowym” to przesyłki, które:

- mają charakter okazjonalny,
- składają się jedynie z towarów przeznaczonych do osobistego użytku bądź spożycia w gospodarstwie adresata, przy czym ani ich jakość, ani ich ilość nie powinny budzić obaw, że ich przywóz następuje w celach handlowych,
- składają się jedynie z towarów, których łączna wartość nie przekracza 30 EJR (europejska jednostka rozliczeniowa),
- są przesłane przez nadawcę adresatowi bez żadnej opłaty.

Artykuł 2

1. Artykuł 1 ma zastosowanie do towarów wymienionych poniżej, z zastrzeżeniem następujących ograniczeń ilościowych:

a) *wyroby tytoniowe*

50 papierosów,

lub 25 cygaretek (cygara o maksymalnej wadze trzech gram każde),

lub 10 cygar,

lub 50 gramów tytoniu do fajek;

b) *napoje alkoholowe*

— napoje destylowane i wyroby spirytusowe o zawartości czystego alkoholu przekraczającej 22 %: jedna standardowa butelka (nieprzekraczająca jednego litra),

lub

— napoje destylowane i wyroby spirytusowe, aperitify na bazie wina lub alkoholu z zawartością alkoholu 22 % lub mniej; wina musujące i wina likierowe: jedna butelka standardowa (nieprzekraczająca jednego litra),

lub

— wina niemusujące: dwa litry;

c) *perfumy: 50 gramów,*

lub

wody toaletowe: 0,25 litra lub osiem uncji;

d) *kawa*: 500 gramów,
lub
ekstrakty i esencje kawy: 200 gramów;

e) *herbata*: 100 gramów
lub
ekstrakty i esencje herbaty: 40 gramów.

2. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć liczbę produktów wymienionych w ust. 1 lub znieść dla wszystkich zwolnienie z podatku obrotowego i podatku akcyzowego.

3. W żadnym przypadku zwolnienia od podatków udzielane dla małych partii towarów z państw trzecich nie mogą być wyższe niż zwolnienia od podatków udzielane dla małych partii towarów wysyłanych we Wspólnocie.

Artykuł 3

Towary wymienione w art. 2 są całkowicie zwolnione z cła, jeżeli mała partia o charakterze niehandlowym przekracza ilość towaru w ilości, którą ustalono w wymienionym artykule.

Artykuł 4

1. Dla celów niniejszej dyrektywy „europejską jednostkę rozliczeniową” (EJR) definiuje się stosownie do rozporządzenia finansowego z dnia 21 grudnia 1977 r. ⁽¹⁾.

2. Ekwiwalent EJR w walucie narodowej jest wyznaczany w celu zastosowania niniejszej dyrektywy raz w roku. Kursy w pierw-

szym dniu roboczym października są stosowane z mocą obowiązującą od 1 stycznia następnego roku.

3. Państwa Członkowskie mogą zaokrąglić kwotę wymienioną w art. 1 ust. 2 w europejskiej jednostce rozliczeniowej po jej przeliczeniu na walutę narodową, pod warunkiem że kwota ta nie przekroczy 2 EJR.

4. Państwa Członkowskie mogą utrzymać obowiązującą granicę sumy wolnej od podatku w czasie rocznego dostosowania przewidzianego w ust. 2, jeżeli przed zaokrągleniem przewidzianym w ust. 3 miałyby się zmniejszyć o mniej niż 5 % wyrażona w walucie narodowej granica sumy wolnej od podatku, po ówczesnym przeliczeniu sumy niepodlegającej opodatkowaniu wyrażonej w europejskiej jednostce rozliczeniowej.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie środki konieczne do zastosowania niniejszej dyrektywy najpóźniej do 1 stycznia 1979 r.

2. Państwa Członkowskie informują Komisję o przepisach przyjętych w celu zastosowania niniejszej dyrektywy. Komisja informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 1978 r.

W imieniu Rady

H.-D. GENSCHER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 356 z 31.12.1977, str. 1.